công việc học tập tại trường. Nhưng anh không quan tâm – anh đã giành được một vé trong đợt quay số và chi vài ngày tới, anh sẽ được xem các cầu thủ Duke chiến đấu giành danh hiệu quốc gia như thế nào.

"Xin chào, Joseph," tôi nói. "Chúng tôi có thể dành cho anh một cơ hội được bán tấm vé của mình. Mức giá tối thiểu của anh là bao nhiêu?"

"Tôi không có."

"Thôi nào, ai cũng có mức giá của mình," tôi trả lời, đưa ra nhận xét bằng giọng điệu giống Al Pacino¹⁸ tốt nhất có thể của mình.

Câu trả lời đầu tiên anh ta đưa ra là 3.000 đô-la.

"Thôi nào," tôi nói, "như thế là quá nhiều. Hãy hợp lý một chút chứ; anh phải đưa ra một mức giá thấp hơn."

"Thôi được," anh nói, "2.400 đô-la"

"Anh chắc chứ?" tôi hỏi.

"Đó là mức thấp nhất tôi có thể đưa ra."

"Thôi được. Nếu tôi có thể tìm được người mua ở mức giá đó, tôi sẽ gọi cho anh. À mà này," tôi nói thêm, "tại sao anh lại quyết định mức giá đó?"

"Đội bóng rổ trường Duke chiếm một vị trí quan trọng trong cuộc đời tôi ở đây," anh say sưa nói. Rồi anh tiếp tục giải thích rằng trận đấu này sẽ là một kỳ niệm ý nghĩa cho

 $^{^{18}}$ Diễn viên nổi tiếng thủ vai Michael Corleone trong phim Bố già.